

پایان‌نامه‌ی کارشناسی ارشد: سعید فریدنیا، ۱۳۹۴

بررسی تطبیقی اذان و اقامه از دیدگاه مذاهب خمس

چکیده‌ی پایان‌نامه: (چکیده‌ی پایان‌نامه در حداکثر 250 کلمه به زبان فارسی)

اذان در لغت به معنای مطلق آگاه کردن است، و با لفظ ندا هم در قرآن بیان شده است. اذان به دو نوع اذان اعلامی و اذان قبل از نماز تقسیم می‌شود. در اصل مشروعیت و نیز استحباب آن در فرق اسلامی اختلافی وجود ندارد و در روایات، ثواب فراوانی برای آن بیان شده است. در مورد آغاز تشریع اذان بین شیعه و اهل سنت اختلاف است؛ از نظر شیعه آغاز تشریع اذان و اقامه، بعد از هجرت پیامبر اسلام صلی الله علیه و اله به مدینه، و از طرف خداوند بوده است؛ ولی اکثر علمای اهل سنت بر این عقیده هستند که تشریع اذان توسط عبدالله بن زید، یا برخی افراد دیگر بوده است. شهادت به ولایت در اذان از دیگر مسائل اختلافی میان فریقین است. دیدگاه مشهور شیعه آن است که شهادت ثالثه جزء اذان نبوده، ولی برای تبرک ایرادی ندارد. روایات نیز حاکی از آن است که شهادت ثالثه در اذان و اقامه، خالی از اشکال بوده، و با استناد به قاعده تسامح در ادله سنن، استحباب از تحت عنوان بدعت خارج می‌شود. بررسی جوامع روایی، فقهی و تاریخی اهل سنت نیز نشان می‌دهد که عبارت «حی علی خیر العمل» جزء اذان و اقامه بوده، و در عصر پیامبر، ابوبکر و آغاز خلافت عمر، در اذان گفته می‌شد، ولی خلیفه دوم به بهانه این که مردم به جای جهاد به سوی نماز می‌روند آن را تحریم کرد. ورود عبارت «الصلاه خیر من النوم» در اذان از دیگر بدعت‌های خلیفه دوم بود، که غالب اهل سنت آن را مستحب می‌دانند. روایات اهل سنت در این زمینه، دچار تناقض و ضعف شدید بوده، و برخی از بزرگان اهل سنت مانند ابوحنیفه و مالک، آن را بدعت دانسته‌اند.

کلیدواژه‌ها: اذان، اقامه، فقه شیعه، فقه اهل سنت، شهادت ثالثه و تثویب

کلیدواژه‌ها: اذان، اقامه، فقه شیعه، فقه اهل سنت، شهادت ثالثه و تثویب

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۲۰۴۰۷۹۴۱۰۰۱

تاریخ دفاع: ۱۳۹۴/۰۷/۲۱

رشته‌ی تحصیلی: الهیات و معارف اسلامی

دانشکده: علوم انسانی

استاد راهنما: شعبان سردارآبادی

M.A. Thesis:

The comparative reviev of azan and eghame in five religions

Adhan , in general term is in abstract announcing meaning , also has been expressed as NIDA in Quran. Adhan is divided in 2 kinds , announcing Adhan and before the prayers Adhan . There is no disagreement on legitimacy principle and also its recommendation among all the Islamic fractions , additionally , according to the Islamic traditions lots of rewards have been considered for Adhan. In case of Adhan there are some variances between Shie and Sunni ; in Shies opinion , the start of Adhan and Iqamahs canonization , was after the prophets migration to Medina and from God , but most of the sunnis jurisconsults believe that the Adhans canonization was founded by Abdollah-ibne-Zeyd or some other people , also the admission of Velayat is one of the differential issues between these two fractions. The Shies famous viewpoint is that the third admission isnt a part of Adhan , but using it for consecration is unclaimed , also the Hadithes confirm that using the third admission in Adhan and Iqamah is allowed . Based on the laxity regulation in traditions reasons , recommendation exits from innovations topic. The study in Sunnis traditionary , juridical and historical great books , shows that the pharse Hayya-Ala Khairil-Amal was a part of Adhan and additionally in the prophet and Aboobakrs age and the beginning of Omars caliphate was used in Adhan ; but the second caliph by the excuse that , people instead of going to Jihad go to say the prayers , have banned this pharse. Also his importing the pharse Assalat-o-Khairon-men-Annawm to Adhan , is one the second caliphs innovatins , that most of the sunnies believe in its recommendation. The Sunnis Hadithes in this issue , have a lot of contradictions and have a strong weakness , and some of the Sunnis important people such as Aboo-Hanifeh and Malek believe that it is an innovation. Key words: Adhan , Iqamah , Shies Jurisprudenc , Sunnis Jurisprudence , The third admission and Tasvib